Bobo

voorleesblad voor kleuters

nr. 38

losse nummers 95 cent
abonneeprijs 80 cent
per kwartaal f 10,40 (13 nrs.)
België F 16

Met een bel aan je trui! Ei,
ei, er kan geen ei meer bij…

Bobo

nr. 38—19 september 1975

een uitgave van oberon b.v. postbus 6003 ceylonpoort 5-25, haarlem. tel. 023-339040.

abonnementsprijzen: 80 cent per week of f 10.40 per kwartaal (13 weken) losse nummers 95 cent.
verkoop en distributie: medianet b.v. postbus 400, amsterdam
abonnementsopgaven: schrijf naar postbus 400, amsterdam of bel 020-5411345
inlichtingen klachten enz. abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen: bobo, postbus 400, amsterdam tel. 020-5411345.
voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: afdeling postabonnementen bobo, postbus 299, haarlem, tel. 023-339040
adreswijzigingen: drie weken van tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de afdeling postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.)
verdeler voor belgië: n.v. tijdschriften uitgevers mij., jan blockxstraat 7, 2000-antwerpen, tel. 031-382380 p.r. 000-0083405-82.
prijs per nummer 16 f, verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladenhandel.

(c) oberon 1975 nederland en indonesie world copyright gevacur a.g. zwitserland artwork by eurostudio milaan

Beste ouders,

Kleuters moeten het van de plaatjes hebben

Boeken „lezen" is voor veel kleuters een belangrijk ritueel; het samen met de ander ontdekken van een nieuwe wereld, het afreageren van emoties, het steeds weer bevestigd zien van reeds bekende begrippen. Zo'n kleuterboek moet het dus vooral van de plaatjes hebben. Hetgeen natuurlijk niet wegneemt dat de tekst minstens zo belangrijk is. Een voorbeeld van zo'n kleuterboek waar het kijken op de eerste plaats komt is

Bij elkaar zoeken

„Dit is mijn familie". Niet alleen vallen er plaatjes te bekijken, er moet onder het voorlezen, ook gecombineerd worden. De geïllustreerde bladzijden zijn door midden gesneden, waardoor het kind de goede helften bij elkaar moet zoeken. Leuk getekend door Miche Wijnants,

goede teksten van Marjolein Heijermans. Uitgegeven door Uitgeverij Gottmer. Volgens dezelfde formule is ook nog gemaakt „Dit zijn mijn vrienden". Prijs van beide boeken f 9,50.

Voor jeugdige 'doe-het-zelvers'

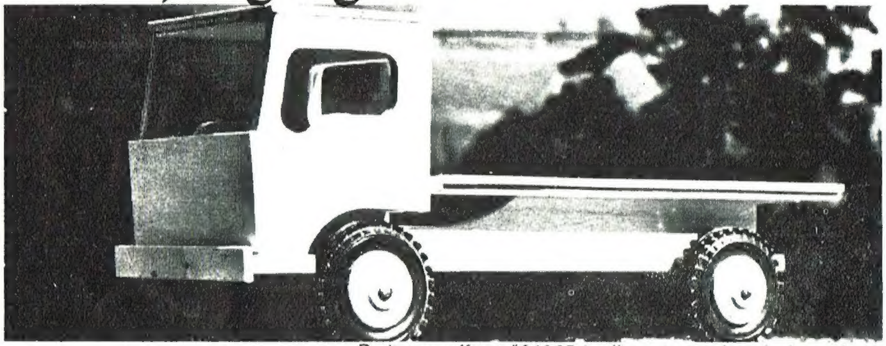

„Do-it-yourself-auto" f 16,95. in alle grote speelgoedzaken te koop.

Voor knutselgrage kleuters zijn houten Do-it-yourself-auto's in de handel; keurig verpakt in een soort bouwpakket worden aangeleverd drie plaatjes triplex, waarin de vormen al zijn uitgefraisd, een tubetje houtlijm, wielen met asjes en spijkertjes en 10 elastieken om de gelijmde onderdelen een nachtje op zijn plaats te houden. Met een bijgesloten bouwtekening en de hulp van een broer of vader zal het allemaal wel lukken. Voor jeugdige doe-het-zelvers een goeie gelegenheid de constructie van een auto of vrachtauto eens nader te bekijken. Alles is n.l. zo natuurgetrouw nagemaakt dat het allemaal net echt is.

Deeg inplaats van klei

Van een moeder uit Weesp kregen wij een handig tipje voor de hele kleintjes. „Onze kleine Annemarie doet niets liever dan met klei spelen," zo schrijft mevrouw Van Bakel. „Maar de narigheid is dat onder het spelen de helft van de klei in haar mond verdwijnt. Ik heb daar iets op gevonden en geef haar nu in plaats van klei deeg. Van vier koppen bloem en 1 ½ kopje water maak ik een stevig deeg waar dochterlief mee kan kneden. En opeten mag!"

Marijke Vissers

Bobo

Met een bel aan je trui...

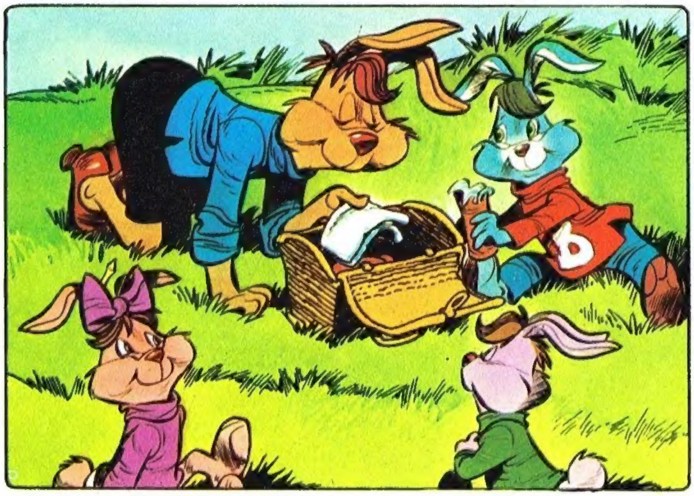

1. De zon schijnt heerlijk. Bobo, Krabbel en Boemsi wandelen al de hele dag met hun mama. Nu hebben ze allemaal pijn aan hun grote platvoeten. „Even uitrusten!" zegt mama Konijn. „En eten...!" roept Boemsi.

2. De bijen en de mieren lusten ook wel wat lekkers. Maar voor zoveel hongerige magen is er niet genoeg. „Volgende keer beter!" zegt Bobo. „Zullen we nu gaan spelen?" vraagt Krabbel. „Dan wordt mijn dikke buik weer dun...!"

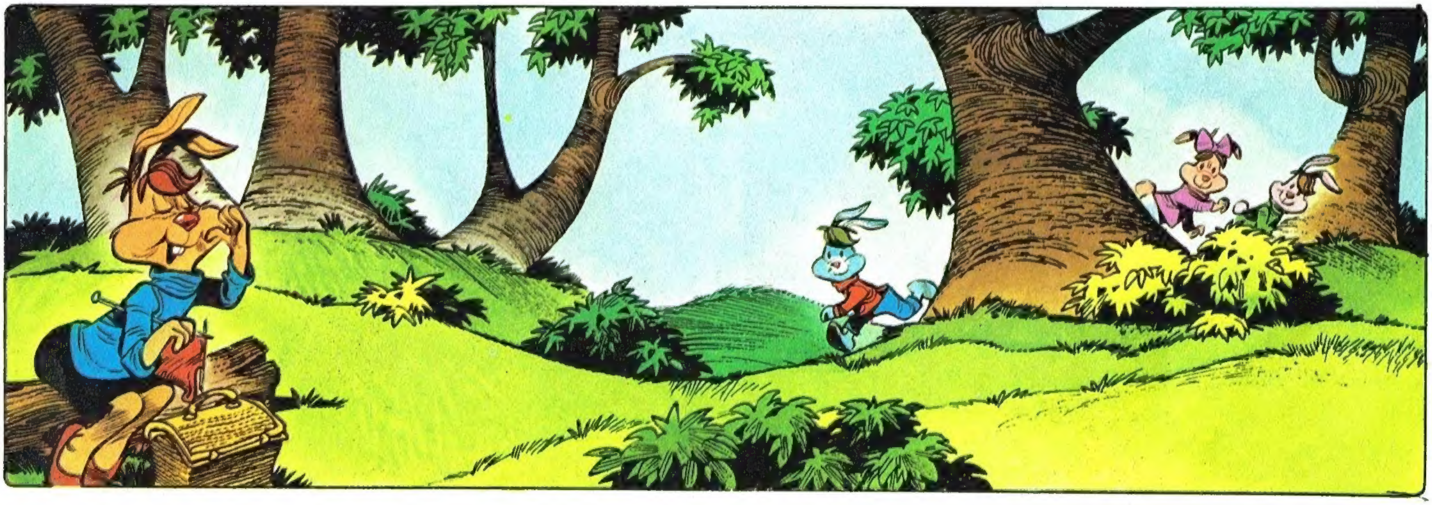

3. „Gaan jullie niet te ver weg?" vraagt mama Konijn. „Ik roep jullie af en toe. Als ik jullie hoor terugroepen is alles goed!" „Poeh!" zegt Bobo. „Ik kan best op mezelf passen. En Krabbel ook, en die past weer op Boemsi...!"

4. Maar mama Konijn vindt háár plan toch beter. Even later roept mama Konijn voor het eerst: „Bobo!?" „Joehoe!" roept Bobo terug. „Krabbel!?" „Jaaa!" roept Krabbel. En als ook Boemsi heeft geantwoord is mama pas tevreden!

5. Maar natuurlijk vergeten onze konijntjes de afspraak. Bobo speelt voor boef. „Handen omhoog!" roept hij tegen Krabbel. „Ik wil al je wortels!!" „Hihi!" lacht Krabbel. „Ik heb helemaal geen wortels. Ik ben oom Slokop niet!"

6. Ondertussen roept mama Konijn weer de namen af. „Bobo?!" Maar nu komt er geen antwoord. „Bobo!? Krabbel?!" Alles blijft muisstil. „Boemsi!?" Niets! Alleen een bijtje gonst om mama Konijns hoofd heen.

7. Arme mama Konijn. Ze roept haar stem schor. „Maar de konijntjes antwoorden niet! Eerst is zij erg boos dat ze niet naar haar hebben geluisterd. Maar even later wordt ze ook ongerust. „Waar kunnen ze nou zijn...?"

8. Gelukkig is er niets aan de hand. En als mama Konijn ze even later weer vindt, zegt ze: „Kom mee naar huis!" „Waarom?" vraagt Bobo. „We spelen net zo leuk!" Maar mama Konijn schudt haar hoofd. „Jullie eigen schuld!"

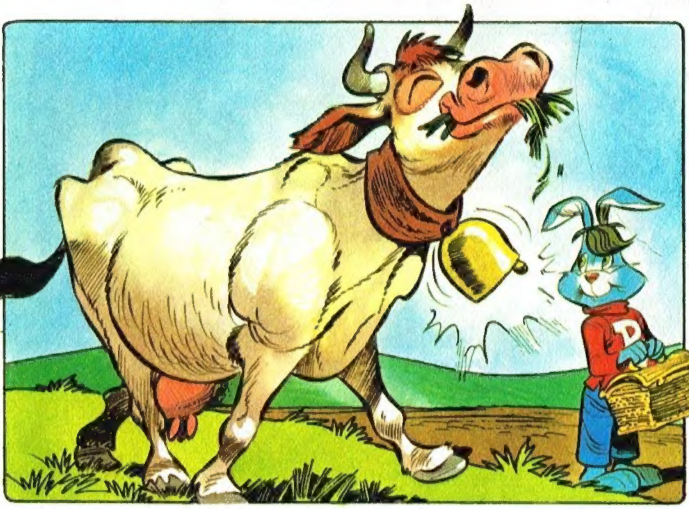

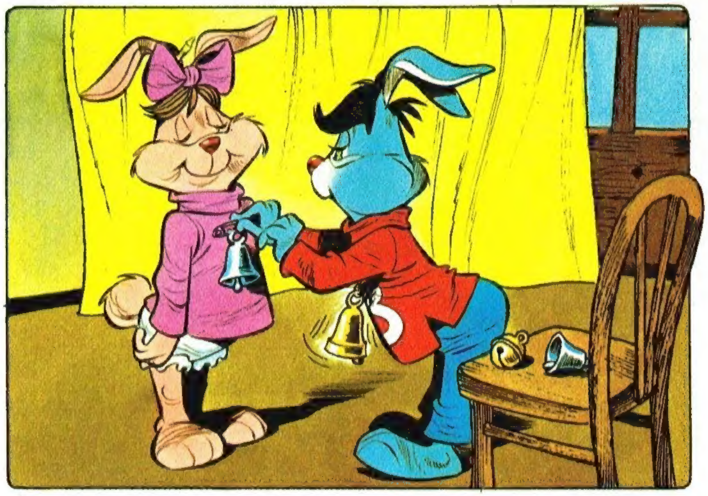

9. Maar onze konijntjes willen verder spelen! Onderweg krijgt Bobo een plannetje. In de wei ziet hij een tevreden smikkelende koe staan. Die draagt een bel om haar nek. „Dingdong!" doet die bij iedere hap gras.

10. „Dat is iets voor de volgende keer!" denkt Bobo. En als hij thuis komt, speldt hij bij Krabbel en Boemsi een bel aan hun trui. „Luister!" zegt Bobo. „Als wij de volgende keer aan het spelen zijn, hoort mama die bellen rinkelen...!"

11. Natuurlijk is mama Konijn erg nieuwsgierig of Bobo's plannetje lukt. Als ze op een dag weer in het bos zijn, gaan de konijntjes weer spelen. „Hebben jullie allemaal een bel aan jullie trui?" „Ja!" roepen de konijntjes dan.

12. Ook mama Konijn heeft een grote bel. Als ze even later belt, komen Bobo, Krabbel en Boemsi tevoorschijn. „Ik hoorde jullie bellen niet meer!" zegt mama Konijn. „Denk erom; niet te ver gaan!"

Knip uit, plak in, en bewaar!

Een wandeling

1. Zijn jullie wel eens in een grot geweest? Heel erg diep onder de grond? Soms is het daar erg koud. Dan moet je een dikke jas aantrekken en een das omdoen. Grotten vind je overal. Soms zijn ze klein, zodat je er niet in kan. Dan stoot je je hoofd. Maar ze zijn ook wel heel groot zodat je er uren in kan rond wandelen. En dan zie je hoge steentorens. Soms wijzen die omhoog. Maar ook hangen ze wel eens aan het plafond. Kijk maar op het plaatje.

2. In die grotten is het vaak erg vochtig. Soms zijn er meertjes in. Grote plassen waarop je met een boot kan varen. Die grotten zijn duizenden jaren geleden ontstaan. Hoewel, heel vroeger, toen de mensen nog geen huizen hadden, woonden ze in die grotten. Maar jij wilt natuurlijk weten hoe die grotten zijn ontstaan. Nou, dat is erg eenvoudig. Die grotten zijn allemaal ontstaan door... water. Helder regenwater!

in de grot

3. Kijk maar naar die twee plaatjes hiernaast. Regenwater klettert op de aarde. Dat regenwater druipt naar beneden en stroomt door dunne spleten die overal in de aarde zitten. Als dat maar lange tijd gebeurt, worden die spleten steeds groter. Want als water langs steen stroomt, slijt dat steen.

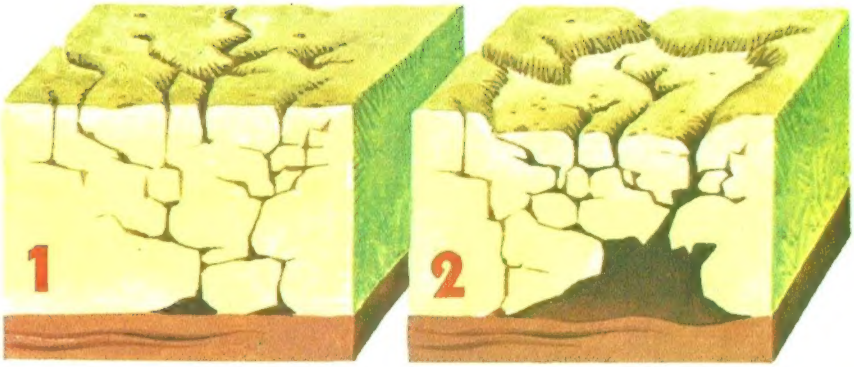

4. Heel, heel langzaam, natuurlijk. Op plaatje twee zie je wat er dan gebeurt. Er ontstaan grote ruimtes onder de grond. Nou, en dat noemen we dan „een grot"! Soms kruipt dat regenwater weer naar de oppervlakte van de aarde.

5. Er ontstaan dan grote gleuven vol water. Op die manier ontstaat een rivier. Je ziet wel wat regenwater allemaal kan doen. Maar natuurlijk duurt het duizenden jaren voordat zo'n rivier is ontstaan.

6. Dat regenwater zorgt ook voor die vreemde vormen van de stenen. Als er jaren en jaren regenwater op een steen klettert, wordt die steen van boven mooi glad.

7. Ook neemt dat regenwater vaak kleine steentjes mee. Zo zie je dat steentjes die vroeger heel ver weg lagen, nu ineens vlak bij jou in de buurt kunnen liggen!

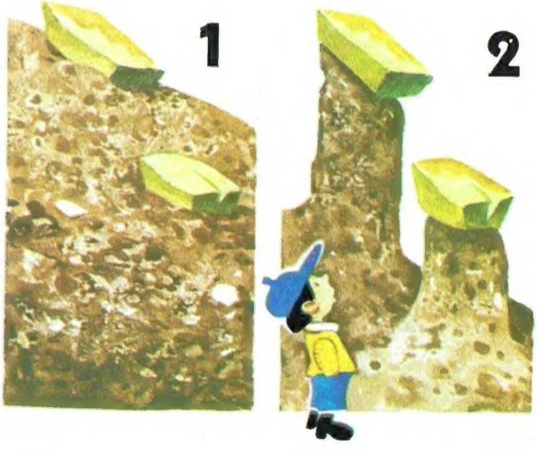

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

Soms lijkt het alsof de Bollebaasjes altijd vakantie hebben. De ene keer zijn ze in de speeltuin en dan, zoals nu weer, aan het strand. En... zand en water, dat weten we allemaal, zijn erg leuke speelkameraden! Kijk maar eens. Een Bollebaasje heeft een prachtig zandkasteel gebouwd. Alleen... toen het water ging stijgen werd zijn kasteel overstroomd. Nu weet hij niet meer hoe hij naar het strand moet komen!

Niet alleen de Bollebaasjes hebben plezier. Ook de dieren uit het Bollebaasjesland. Zelfs de uil zit te zonnen op oma's paraplu. Hij heeft een grote zonnebril op want... uilen zijn nachtdieren en die kunnen niet zo best tegen het felle zonlicht. En een Bollebaasje leert een vriendje zwemmen. Hij heeft een snoertje aan de teen van zijn leerling geknoopt. Zo kan hij niet kopje onder gaan!

OOM STUNTEL

ei,ei, er kan geen ei meer bij

1. Nee, oom Stuntel is geen boerenknecht. Oom Stuntel heeft alle eieren van de boerin gekocht. „Heel goedkoop," zegt hij. „Daarom wil ik er best een heleboel tegelijk inkopen! Tenslotte heb ik een grote koelkast om ze in te bewaren!" Tja, die oom Stuntel zorgt wel dat de kippen het druk krijgen. Want voor oom Stuntel willen kippen best een eitje extra leggen!

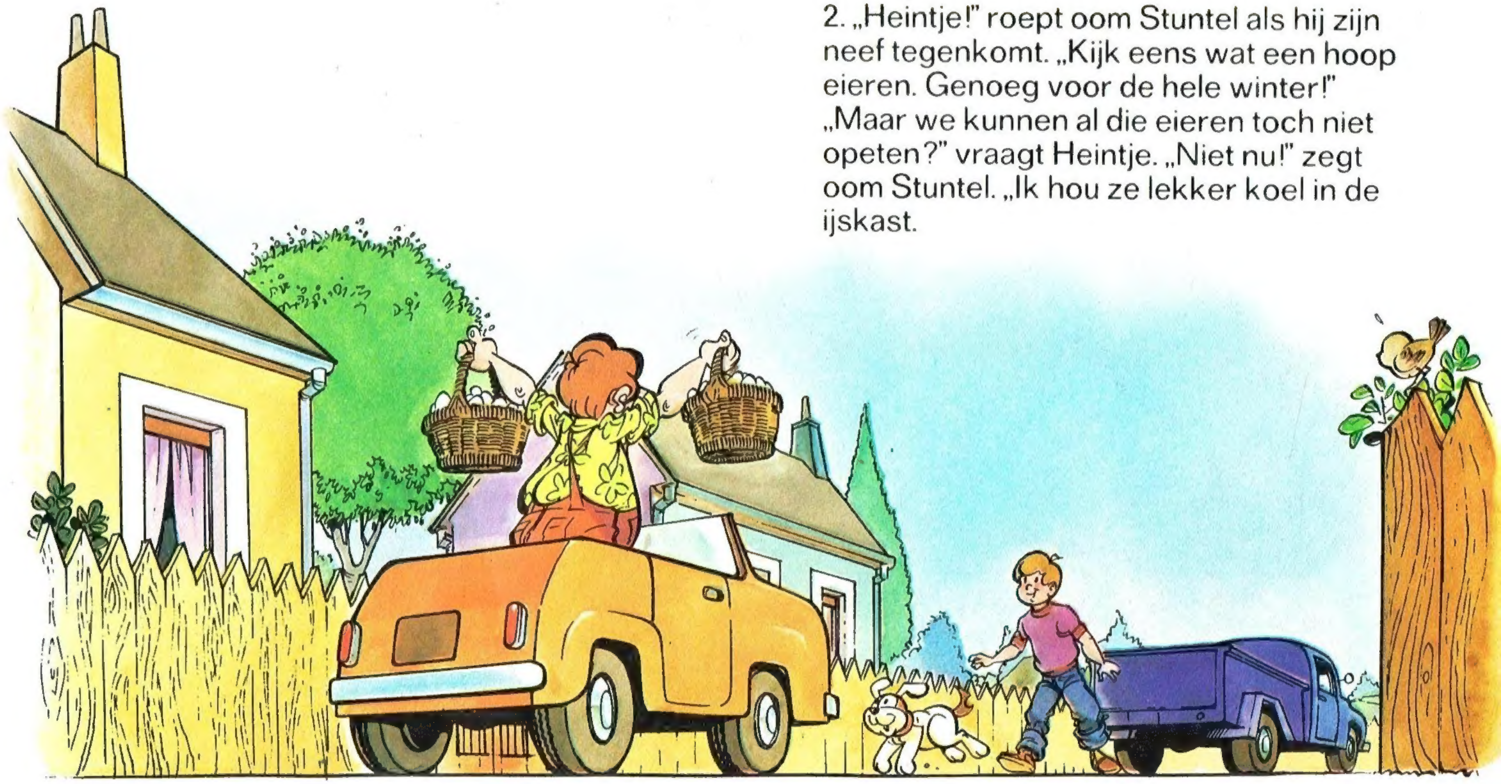

2. „Heintje!" roept oom Stuntel als hij zijn neef tegenkomt. „Kijk eens wat een hoop eieren. Genoeg voor de hele winter!" „Maar we kunnen al die eieren toch niet opeten?" vraagt Heintje. „Niet nu!" zegt oom Stuntel. „Ik hou ze lekker koel in de ijskast.

3. Oom Stuntel brengt de eieren zonder ongelukken te maken naar binnen. „Het is dit jaar een goed eier-jaar, Heintje!" zegt oom Stuntel. „Op de boerderij heb ik nog vijf manden staan. Lekkere witte eitjes om te bakken, te klutsen en te koken!" En dan maakt oom Stuntel de koelkast leeg om zoveel mogelijk ruimte te hebben voor de eieren. „Haha, als die kippen zien dat ik zuinig ben op hun eitjes, dan geven ze mij er vast nog meer!" En dan telt oom Stuntel de eieren zorgvuldig en zet ze één voor één in de koelkast.

4. Maar als de hele koelkast boordevol eieren zit, heeft oom Stuntel nog twee manden over. „Ei, ei, er kan geen ei meer bij!" zegt Heintje. „De rest zullen we op moeten eten voordat ze bederven!" Oom Stuntel kijkt wel 'n beetje beteuterd. „Maar dat zijn nog zeker tweehonderd eieren. Die krijgen we nooit op. Zelfs niet als het Pasen zou zijn!"

5. Dan krijgt Heintje een plan. „Als we die eieren nou eens gaan verkopen! Op die manier verdienen we er misschien ook nog aan!" zegt hij. „Verdienen?" zegt oom Stuntel. „Maar ik ben toch geen goeie verkoper." Dat weet Heintje ook wel. „Toch zal het wel moeten gebeuren, oom," zegt hij. En als oom Stuntel even later met die manden vol eieren voor zijn huis staat, roept hij: „Eieren! Verse eieren te koop! Zo van de kip!" En pas heel laat in de avond heeft oom Stuntel alle eieren verkocht. Gelukkig maar!

1. Kijk eens wat een mooie bloemen? Weet jij hoe die bloemen heten? Heel goed; het zijn margrieten, rozen en... klaprozen. Tel ze maar eens. Hiernaast staat hoeveel rozen, margrieten en klaprozen het zijn.

2. Nog meer puzzelen. Jullie zien hier vier bloemenvazen. Ze lijken allemaal hetzelfde. Maar Krabbel heeft gezien dat er eentje anders is. Weet jij ook welke dat is?

4. Hier zien jullie weer bloemen en vazen. Alleen de schilder is vergeten ze af te kleuren. Kun jij dat doen? Geef ze maar een mooi kleurtje.

margrieten 5
rozen 6
klaprozen 4

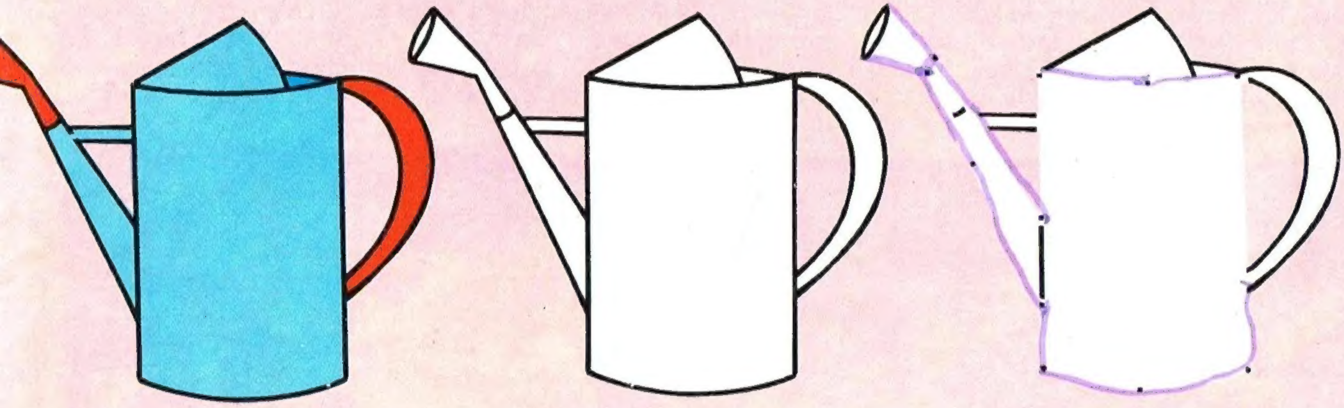

3. Natuurlijk hebben bloemen water nodig. Dat kunnen wij ze geven met een gieter. Kleur ze maar mooi en... teken de laatste gieter zelf af. Trek een lijntje tussen de stippeltjes.

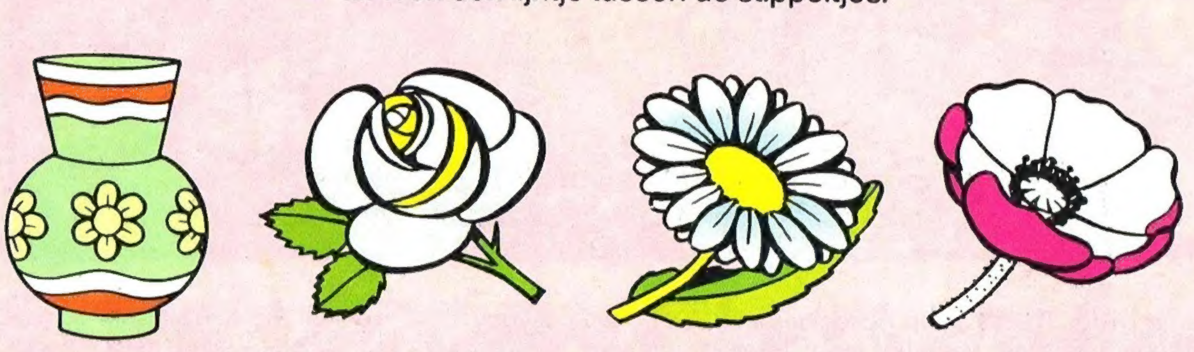

NIEUWE AVONTUREN

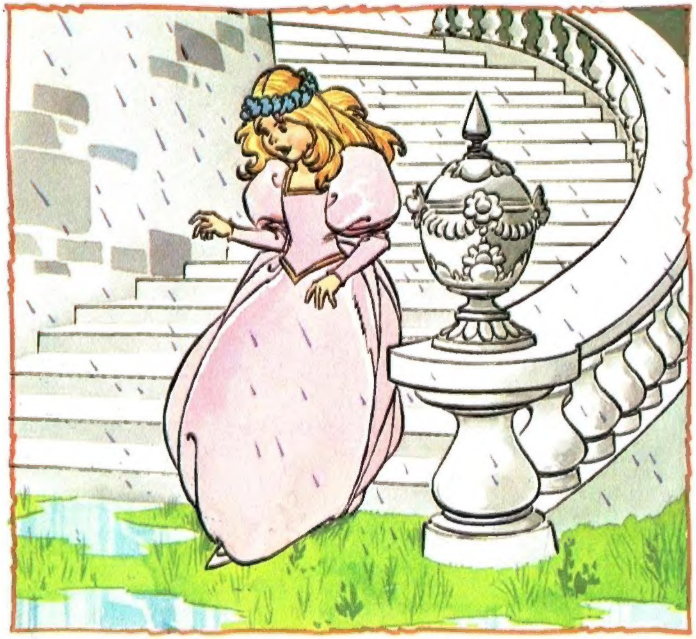

1. Ondanks dat het zomer is, schijnt de zon in Sprookjesland weinig. „Bah!" denkt Wanda. „Iedere dag regent het en ik zit maar binnen! Waarom is het hier, beneden, niet nét zo zonnig als boven de wolken?"

2. Als Wanda dat denkt, krijgt ze een plan. „Boven de wolken... waarom niet?!" roept ze. „Ik kan toch vliegen!" En vlug pakt Wanda haar picknickmand en een spannend boek. „Hier kom ik, zonnetje!" roept ze. En dan... zoeffff....

3. Hoog, steeds hoger, vliegt Wanda. „Dag Sprookjeslanders!" roept ze. „Blijven jullie maar voor het raam zitten mopperen tegen de regen!" Natuurlijk is dat niet aardig van Wanda! De anderen zouden ook best willen vliegen.

4. Trouwens, boven de wolken zou nooit plaats genoeg zijn voor alle inwoners van Sprookjesland, denkt Wanda. Even later zoekt ze een fijne wolk uit. „Hmm, lekker zacht!" zegt ze en begint te lezen.

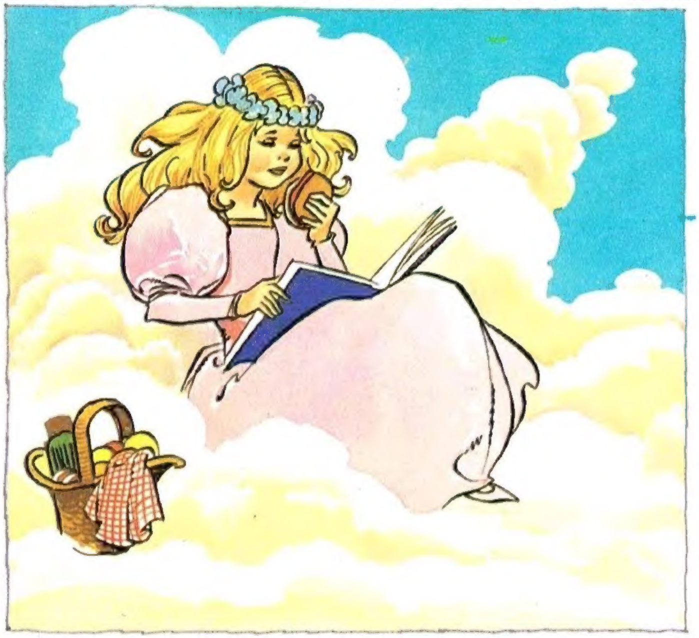

5. Wanda leest een heel spannend boek. Het gaat over een ridder die een jonkvrouw redt. Maar Wanda rilt er helemaal niet van. Daar zorgt de zon wel voor. De warme zon maakt alles juist heel vrolijk.

6. Maar door de warmte krijgt Wanda ook reuze slaap. Ze gaapt een paar maal en dan... glijdt ze langzaam op haar zij en slaapt in. Maar de wolk wordt alsmaar kleiner. Eerst valt het boek eraf en even later de picknickmand!

7. Gelukkig drijft Wanda's wolk net boven Pukkie, die in de tuin zit thee te drinken en... pats! Wanda's boek valt precies op de theepot. En vlak daarop ook de picknickmand! „Oei!" roept Pukkie. „Wanda is in gevaar!"

8. Pukkie haalt het vliegende paard van stal. „Hup, paard! Op naar Wanda!" En even later ziet hij Wanda op een heel klein wolkje zitten. Ze valt er haast af. „Ik kom je redden, Wanda!" roept Pukkie. Net als de ridder in Wanda's boek!

simmie het olifantje met de lange slurf

De muis denkt dat Simmie's slurf een draaiende molen is.

Zo'n molen heeft hij thuis ook. Maar nu is hij verdwaald.

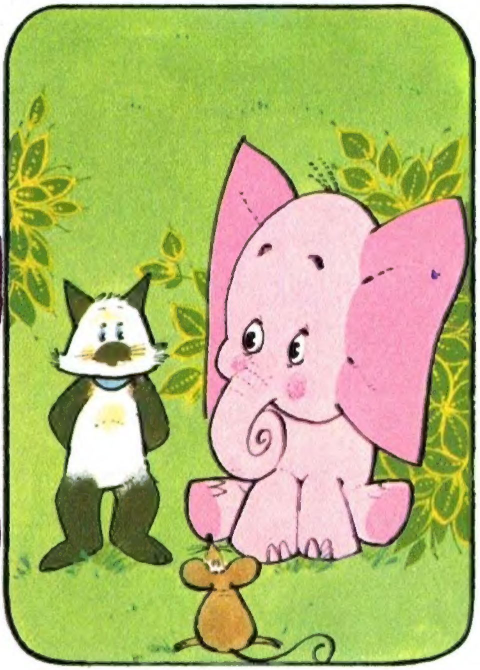

„We gaan naar 't politiebureau!" zegt Simmie. „Kom je mee?!"

Op 't politieburo is een meisje. „Ah, daar is mijn muis!" roept ze. „Hoera".

Thuis krijgen Simmie en Rongrong taartjes. En de muis draait lekker in zijn molen!